

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Upptecknarens mor.

Klockaren som gick in i fel kyrka.

Det hände i Alsheda en gång på 1800-talet att när ringarna en julmorgon kom och skulle ringa första gång, så hörde de buller - det kom visst från kyrkans innertak.

De underrättade prästen, prosten Anders Rogberg, som klädde sig i prästdräkt, tog handboken med sig och kom dit.

Han frågade: "Antingen är det av Gudi eller av den onde?"

Då svarade någon: "Det är bara Sandgren, Skirö beskedlige klockare."

Sandgren var klockare i Skirö. Vid ifrågavarande tillfälle hade han på julafton varit i Vetlanda. - Där fanns krog på den tiden. - Han gick till fots. Så hade han väl druckit brännvin, och han hade kommit att dröja för länge.

På hemvägen tänkte han väl på sin tjänstgöring julmorgon.

När han så kom vandrande landsvägen fram, kom han till en kyrka, som låg bredvid vägen. Dörren var öppen och efter gammal vana gick han in och opp för läktartrappan. Han tänkte förstås att han var

20
hemma nu.

Men när han kom in i kyrkan, så voro förhållandena där lite främmande, och så gick han in genom fel dörr.

När prosten fick reda på rätta förhållandet, fick drängen sätta för en häst och skjutsa klockaren till Skirö, så att han kunde tjänstgöra vid julottan.

Meddelaren hörde i sin barndom ovanstående. Det berättades gång efter annan av Röckan.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Skede socken. Meddelare Upptecknarens mor.

Lort-Danjel och hans hustru.

Lort-Danjel bodde i Stensryd. Skede socken. Hustrun hette Sara-Stina.

Lort-Danjel var kunnig i både ett och annat.

Han valde (välvde) badstuugnar om knäet och ställde dem på fälorna i hagarna till torkning, och sen sålde han dem till Östgötarna för sexton skilling stycket.

När de skulle ha någonting skrivet, så gick de till Danjel.

En gång hadehan skrivit en vittnesmening, som lämnades fram vid ett ting i Vetlanda.

Domaren kunde inte läsa det skrivna.

"Finns karlen, som har skrivit det här?" frågade han.

Danjel svarade : "Ja".

"Kom fram och läs det!" sade domaren.

"Om det hade varit i går, skulle jag ha läst det som Fader vår, nu går det inte", sade Danjel.

Sara- Stina var omöjlig till att prata.

En gång hade Danjel stärkt hennes huvudkläe, berättade hon. Han rev en rå potatis och gjorde stärkelse och så stärkte han kläet och sen värmed han yxhammaren och lade kläet på tröskeln och strök det. Och när hon kom till kyrkan på söndagen, frågade alla, vem som hade strukit hennes kläe, det var så fint.

- - - -

"Min Danjel han är så påhittlig. Han satte opp en stång, där vi skulle "gå ut" och barnen tyckte, det var så roligt, så de satt där jämt."

Anmärkning.

Meddelaren hörde i unga år ovanstående berättas dels av Röckan, dels av Murare-Jante.

Sm. Östra härad. Upptecknare Gottfrid Wagnér.

Alsheda socken. Meddelare Upptecknarens mor.

När drängen rödfärgade galten. (Sägen.)

Det var en dräng, som kallades Karl-Erk. En gång när han var hos patron Carl Aschan på Karlsjö i Alsheda socken och arbetade - han sysslade visst med rödfärgning - satte han opp med drängarna att han innan kvällen skulle ha patrons största galt.

Så rödfärgade han grisen och så gick han till patron Aschan och sa: "Den stora galten har visst fått rödsjuka. Han är alldeles röd."

Patron blev häpen.

"Bara skaffa undan den!" sade han

"Men patron", sa' Karl-Erk. "jag är så fattig, kunde inte jag få ta den?"

"Du får göra vad du vill med den, bara du skaffar undan den, så att den inte smittar ned de andra svinen", svarade patron.

"Men jag har ingen mjöl och inget salt", sade Karl-Erk.

"Bara säg till rättarn, så får du både mjöl och salt", sade

Aschan.

Anmärkning.

Meddelaren hörde i barndomen denna historia berättas av Räckan.

Carl Aschan kallades i dagligt tal patron Carl. Han ansågs inte vara så begåvad som brodern, patron Nils på Ohs.